

NEURADNO - MILIJONAR

Po neuradnih in nepotrjenih podatkih smo tudi na širšem celjskem območju registrirali milijonarja. Delovni človek je namreč lani v decembru za svoje delo neuradno in nepotrjeno prejel milijon starih dinarjev dohodka.

Kako je to mogoče?

Mogoče. Zaslužil jih je. Zaslužil po pravilniku o delitvi, po pravilniku pa lahko vsakdo služi in zasluži. Po pravilniku bi bil lahko zaslužek še celo znatno večji. Zakaj pa ne? Zakaj bi utesnjevali samoupravno delitev po delu ter omejevali delovno iniciativo in sposobnost? Zakaj ne bi smel nekdo delati in zaslužiti — milijon? Zakaj, ko drugod po svetu tudi služijo milijone?

Zaslužiti milijon, četudi neuradno in nepotrjeno, gotovo ni lahko, zato so pri nas

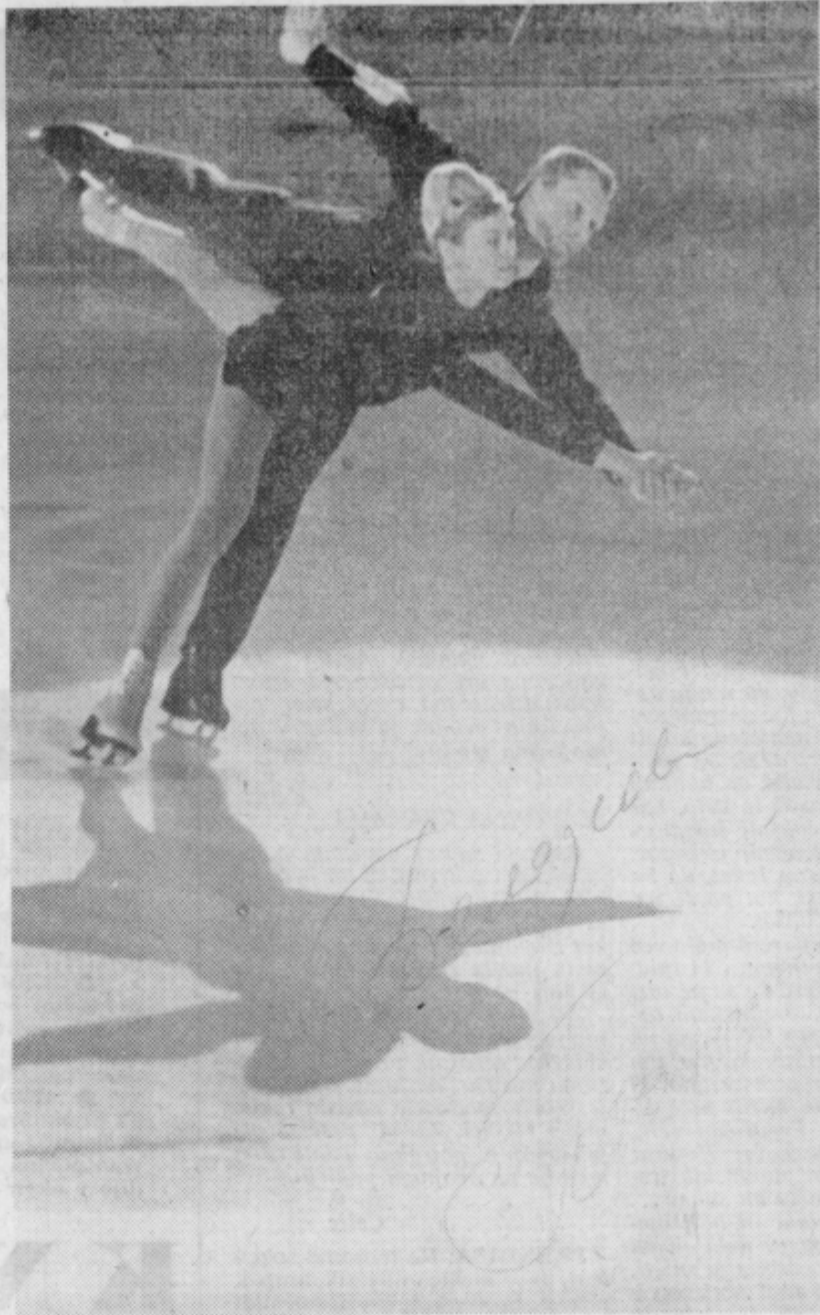
milijonarji še redki. In še ti niso dolgo milijonarji, kajti brž ko potrošijo eno samo paro, nimajo več milijona.

Zaslužiti, zlasti pa sprejeti milijon v ekonomsko povsem normalnih in utemeljenih pogojih je morda celo lažje, kakor sprejeti ga recimo iz virov družbenega kritja. Toda v obeh primerih je težko, če ima človek nekaj kritične presoje o vrednosti dela pri nas in nekaj morale. Toda morala je relativna stvar; pravilnik pa tudi. In bržkone je v takšnem pravilniku napaka. Morda je v njem preveč gastronomije in astronomije in premalo geologije, ki bi upoštevala našo zemljepisno širino. Kdo ve? Vse je možno. Možno je celo zaslužiti neuradno milijon na uradni napaki!

DIHUR

PROSLAVE OB KULTURNEM PRAZNIKU

OSREDNJA PROSLAVA V POCASTITEV SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA JE BILA V CELJU 8. FEBRUARJA ZVEČER V DVORANI NARODNEGA DOMA. NASTOPILO SO MOŠKI PEVSKI ZBOR IVANA CANKARJA, ZBOR DPD SVOBODA CELJE, KOMORNI MOŠKI ZBOR IN MESANI PEVSKI ZBOR ŽELEZNICARSKEGA DRUŠTVA FRANCE PREŠEREN. V PROGRAMU PA STA SODELOVALA TUDI DVA RECITATORJA IN SOPRANISTKA ZLATA ZOHAR-KOZMUŠOVA, KI JO JE S KLAVIRJEM SPREMLJALA PROF. MARENKA SANCINOVA. PROSLAVA JE IZREDNO LEPO USPELA. VEČJI DEL ZARADI IZREDNO PESTREGA PROGRAMA, NEKAJ PA TUDI ZARADI HVALEŽNE PUBLIKE, KI JE TOKRAT DO ZADNJEGA KOTICKA NAPOLNILA VELIKO DVORANO. TO SE V CELJU ZE LEP CAS NI ZGODILO, SAJ SO PODOBNE PRIREDITVE PONAVIDI TAKO SKROMNO OBISKANE, DA JE ZE KAR MUCNO. MED OBISKOVALCI JE BIL TUDI VELIKO PREDSTAVNIKOV JAVNEGA ŽIVLJENJA IN MLADIH LJUDI.

EKSHIBICIJSKI NASTOP EVROPSKE ELITE V CELJU

drsalke v ritmu

V ponedeljek so Celjani doživeli svojevrstno zadovoljstvo, ko so prišli k ekshibicijskemu nastopu najboljših evropskih tekmovalcev — posameznikov in parov.

Pozdrav svetovnih prvakov bralcev Celjskega tednika!

Več na 6. strani!

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE BELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 10. FEBRUARJA 1967 — LETO XXI. ŠT. 5. — CENA 50 DIN PAR

Gregorčičeva 5 — Telefoni: uredništvo: 23-69, 21-76; oglasi in naročniki: 31-05, ekonomska propaganda: 30-85

KAKŠNA BO SLOVENIJA ČEZ PET LET?

Te dni sta gospodarski in republiški zbor skupščine sprejela srednjeročni načrt razvoja SR Slovenije v letih 1966 do 1970. Ko sta Mirko Jamar in inž. Tone Tribušon pojasnjevala poslanecem smotre načrta, sta med drugim poudarila, da je srednjeročni plan podlaga za akcijo, načrt izvajanja reforme.

V načrtu je poudarek na tistih dejavnostih, od katerih je najbolj odvisen nadaljnji gospodarski in družbeni napredek in ki so bile doslej nekoliko zapostavljene v svojem razvoju. To so: razvoj kadrov in izobraževanja, znanstveno-raziskovalnega dela, energetike in prometnega omrežja.

Ako bodo izpolnjena predvidevanja srednjeročnega načrta, potem bo čez pet let družbeni proizvod, ustvarjen v naši republiki, za več kot tretjino večji kot je zdaj. Ali bolj preprosto: na vsakih sto novih dinarjev lani ustvarjenega družbenega proizvoda (novoustanovljena vrednost + amortizacija) bo v naslednjih petih letih prišlo še od 35 do 40 novih dinarjev.

Izvoz blaga in storitev bo v naslednjih petih letih naraščal

po stopnji 13 do 15 odstotkov na leto. Še skokoviteje bo šlo navzgor v turizmu: devizni dohodek se bo povečal po stopnji 26 odstotkov na leto. Le kaj to pomeni? Devizni dohodek se bo več kot samo podvojil. Vsaki stotici dolarjev, ustvarjenih s turizmom, bomo dodali še novo stotico, če ne celo poldrug stotico. Osebnna potrošnja bo leta 1970 za 50 odstotkov večja kot je bila lani. To se pravi, da bo bogatejši naš jedilnik, več bomo imeli za kulturne dobrine, laglje si bomo omislili tehnične pripomočke v gospodinjstvu, lepše bomo oblečeni in še marsikaj bo boljše.

Načrt je še samo načrt. Da bi uresničili njegova predvidevanja, moramo biti vsi dosledni, od naporov vseh nas je odvisno, ali bo načrt postal resničnost.

F. Šetinc

Žebljica

Kadrovske službe v mnogih podjetjih se v glavnem zavedajo, da o kadrovskih problemih ni potrebno teoretično razglabljati. To prepričanje potrjuje tudi udeležba na nedavnem seminarju, posvečenem kad-

rovskim problemom, na katerem so pričakovali najmanj 40 sekretarjev, udeležilo pa se ga je le 18. Kaže, da so stvari več ko jasne in da tej jasnosti še takšni strokovnjaki nimajo več kaj dodati. Hvala bogu, da smo vse doslej dvigali toliko hrupa za nič — vsaj kadrovske področje je brez problemov!

DESET LET FOLKLORE

Folklorna sekcija, ki dela v sklopu kulturno umetniškega društva Kajuh na Dobrni bo 12. februarja praznovala desetletnico obstoja. Ta jubilej je toliko pomembnejši in dragocenejši, ker gre za skupino amaterjev, ki v bistvu predstavljajo edino tovrstno skupino na področju celjske občine, ki še dela. Sekcija vodi že od ustanovitve marljiva MARIČA PASARIČ. V teh desetih letih so s svojimi nastopi uspeli zbrati toliko sredstev, da so nakupili narodno nošo in krili stroške gostovanj, saj družba doslej ni dala za delo sekciji niti dinarja. Sekcija priredi na leto več nastopov ter se udeležuje tradicionalnih gostovanj v okviru sodelovanja med mestni: Celje — Cuprija — Vinkovci.

Folklorna sekcija sodi s svojim rednim delom med najdelavnejše sekcije društev na našem območju. V teh letih je s svojim trdim delom uspela naše prepogosto pozabljene etnografske znamenitosti približati ljudem vsaj toliko, da niso čisto utonile v pozabo.

ko pa je treba zgrabiti, pa ravno NAS ni! Napiši, zakaj izgubljaja reforma na ostrini. Napiši, zakaj reorganizacija partije, ko pa vonomer govorimo, da smo ravno komunisti vedno tista GOMILJA sila... Povem pa, tako med brati, da so komunisti s svojim delom zvedeneli, da še vedno le razpravljamo... »

»In kaj si ti naredil, da ne bi bilo ravno tako, kot trdiš, da je? In zakaj praviš, da se naj pogovarjava KAR TAKO?«

»Pusti me pri miru. Udaril sem po mizi. Povedal v obraz, ker sem bil prepričan, tako kot smo se zmenili, da je treba rezati, BREZ MILOSTI rezati vse, kar ni v redu — pa me je tovariš opozoril, da naj bom strpen, da moram upoštevati tudi SUBJEKTIVNE FAKTORJE. In sem jih upošteval. Ponudili so mi delovno mesto, kjer bom imel večji osebni dohodek. Toda tam delaš pri 60 stopinjah temperature in vdihuješ zrak, ki je strahotno nabit s plini...«

Nani

SANDI KROŠL

NAGRAJENEC PREŠERNOVEGA SKLADA

MED LETOSNJIMI NAGRAJENCI PREŠERNOVEGA SKLADA JE TUDI CELJSKI IGRALEC SANDI KROŠL. NA SLIKI GA VIDIMO Z ŽENO MARIČKO, KI JE TUDI NJEGOVA DELOVNA TOVARIŠICA. IN STAREJŠIM SINOM V ENEM IZMED REDKIH PROSTIH TRENTUKOV, KI JIH DRUŽINA KROŠL NAJRAJE PREŽIVI V PLANINAH.

NA 6. STRANI BERITE VEČ O NAŠEM PREŠERNOVEM NAGRAJENCU.

ANKETA O STROŠKIH

Organizacijsko politični in republiški zbor Skupščine SRS sta prejšnji teden sprejela odlok o izvedbi ankete o

življenjskih stroških prebivalcev v naši republiki. Anketirali bodo 18 tisoč gospodinjstev — nekmečka, kmečka, mešana gospodinjstva in posebej gospodinjstva upokojenec. Vprašanja bodo zajela število članov gospodinjstva, njihovo izobrazbo, število zaposlenih, dohodke gospodinjstev in stanovanjske razmere. Anketa, ki jo bodo izvedli v prvi polovici letošnjega leta, naj bi pokazala tudi, za kaj potrošijo gospodinjstva svoj denar.

DANES V CT

- Rezerve niso v žepih zavarovancev 3. stran
- Cenejša stanovanja 3. stran
- Ziveti polno življenje 6. stran
- Maloprodajne cene 7. stran
- 25 let dolgo vračanje 10. stran
- Ljubezen, politika in vo-hunstvo 10. stran

VREME

OD 10. DO 19. FEBRUARJA Ohladitev s padavinami pričakujemo okrog 8., 13., 14. in od 17. februarja dalje. V vseh primerih sneg do nižin. Vmes izboljšanje in nadaljnja ohladitev.

EDVARD KRANJC

snici predstavljajo ljudi, ki se vsako jutro bežno pozdravijo, ko hite v službo in znova popoldne, ko se vrača vsak s svoje strani. Punčka se mu je obešala na roko, fant pa je stopal pred njma. Pred stanovanjem smo se vsi sezuli.

»Nikar se ne sezuvajte...« Vstopili smo v predprostor, komaj smo se vsi štirje varno počutili. Povabil me je v kuhinjo. Simetrično porazdeljeno pohištvo iz katerega je vel red. Nikjer nobene navlake, vse poravnano, kot pravimo, vse na svojem mestu.

»Zdravo! Jas sem Mojca.« Je dejala punčka. Fant pa je z onega konca zrl vame.

»Malo bom podložil, ne zamerite, lažje se bova pomenila.« S štedilnika je snel pogreto juho in začel kositi. Trinajst let sta že poročena. Oba sta delavca. Pred osmimi leti sta dobila stanovanje. Ta leta sta delala za opremo stanovanja, za kruh in za obleke, mi je dejal. Ne pijeta, ne kadita ne zapravljata. Zena rada obiskuje kinopredstave; enkrat, dvakrat na mesec, on pa večasih zavije na nogometno igrišče. Dvakrat na

leto, šele sedaj, ko je sin že večji, zavijejo s kolegi na zabavo. Po navadi se Edo takrat nekoliko »naseka«.

»Jaz sem veseljak,« pravi. »Po vsak zabavi se najini odnosi z ženo spremenijo za en teden na raven odpravnosti poslova. Kaj hočeš, ko enkrat začnem, mi pride, da bi vsertu svetu stisnil roko...«

»Pospravil je drobtine s police in začel umivati posodo. Ko je končal, je prisedel.«

»Sicer pa najprej razčistiva.«

»Kaj?«

»To, da ta najin pogovor ne bo tešil tvoje poklicne radovednosti. Sicer pa tako in tako ne pišete o nas »malih« ljudih. Kjerkoli pogledaš v časopis, samo SREDSTVA, SUBJEKTIVNE IN OBJEKTIVNE TEŽAVE, TAKOJ MORAMO, brez kdaj in tako naprej. Kdaj boste prenehali z vprašanji, KAJ MENITE in začeli s KAJ SI TI STORIL, da ne bi bilo ali pa, da je tako, kot je?«

»Si upaš to napisati?«

»Kaj?«

»To, da je ta in ta TOVARIS včeraj rekel to, danes pa dela drugače! In če hočeš to, da ne boste polnili stolpcev s tistimi velikimi frazami, kako smo ravno MI (samo MI) izvajalci reforme, kako bomo ravno MI rešili vprašanje, našega gospodarstva,

Na stopnišču velikega stanovanjskega bloka se je za trenutek ustavil, se opravičil in zavil nazaj.

»Moram poklicati otroka, ki sta nekje na dvorišču. Ze tričetrt ure sta sama. Zena odrine v službo, jaz pa se vračam. Delava v različnih izmenah...« Njegov glas se je izgubil za vrati, ki so se zaprla za njim. Buljil sem v vrsto praznih poštnih nabiralnikov. Zdelo se mi je strahotno abstraktno. Namreč to, da vsa ta imena v re-

VARSTVO ZAOSTAJA ZA RAZVOJEM

CASNA CLANICA MARIJA JANČAR

O društvu socialnih delavcev, ki je imelo pred kratkim tudi svoj redni letni občni zbor, smo doslej malo slišali, čeprav je bilo njihovo delo nadvse plodno. Na občnem zboru so udeleženci tudi ugotovili, da je ta tako važna seja družbene dejavnosti, že zdaj, v začetku gospodarske reforme, deležna prema-

lo pozornosti. Obljube in sklepi ponavadi ostajajo neizpolnjeni in se tako spreminjajo v prazne deklaracije. Moramo sicer priznati, da se je področje socialnega varstva v zadnjih dvajsetih letih zelo razvilo, toda še zmeraj močno zaostaja za tempom razvoja drugih dejavnosti. Nekateri problemi ostajajo nerešeni

— na primer mladinsko varstvo, skrb za zaposleno ženo, skrb za stare ljudi, disproporci v pokojninskem zavarovanju, problemi zaposlovanja mladih itd. Res je, da je poklic socialnega delavca še zelo mlad — komaj 10 let — in da se potemtakem ne more primerjati s tradicijo zdravniškega ali pedagoškega poklica, toda ledina je zaorana.

V Celju se bo treba končno lotiti gradnje doma upokojenecv, urediti zdravniško ambulanto za stare ljudi, kot so to storili v Mariboru in Ljubljani, povečati bo treba kapacitete za varstvo šolske in predšolske mladine itd., kar vse bi mogli realizirati do leta 1970.

Na zboru so priporočili, naj bi ločili svet za zdravstvo in socialno varstvo — to se je v Celju že zgodilo — odborniki in poslanci, pa tudi različni organi naj bi se v prihodnjem obdobju še odločneje zavzemali za pravilno vrednotenje socialne politike ter vsako upravičeno dejavnost moralno in finančno podprli.

Končno so izbrali še častno članico društva. To je tovarišica Marija Jančar, ravnateljica višje šole za socialne delavce v Ljubljani, ki je vse svoje sile in sposobnosti usmerjala dolga leta v socialno in posebej še vzgojno delo strokovnih socialnih delavcev.

R. F.

PRIPRAVE NA VOLITVE

Premalo mladine

TUDI STRUKTURA NI NAJBOLJŠA

Volilna komisija pri občinskem odboru SZDL Mozirje je pred dnevi analizirala dosedanje priprave na bližnje volitve. V občinski skupščini poteče mandat 27 odbornikom, trem poslancem skupščine SRS, medtem ko volitev zveznih poslancev letos ne bo. Akcija evidentiranja možnih kandidatov za odbornike občinske skupščine in poslance republiške skupščine je v glavnem zaključena. Za 27. izpraznjenih odborniških mest v občinski skupščini je evidentiranih 68 možnih kandidatov, za občinski zbor 41, za zbor delovnih skupnosti pa 27. Le v treh volilnih enotah so evidentirali po enega kandidata, medtem ko so v vseh ostalih volilnih enotah evidentirali po več možnih kandidatov. Med njimi je tudi 12 žensk. Po starostni strukturi jih je največ od 25 do 39 let.

Starostna struktura je v glavnem zadovoljiva, le da je premalo kandidatov v starosti do 25 let. Po šolski izobrazbi jih največ odpade na tiste z nedokončano in končano osnovno šolo, sledijo pa jim s srednjo šolo. Med predlaganimi je tudi 9 kandidatov z višjo in visoko šolo. Po zaposlitvi jih največ odpade na delavce in zasebne kmetijske proizvajalce, sledijo pa jim uslužbenci, inženirji in tehniko ter vodilno osebje. Po panogah jih odpade največ na

kmetijstvo in gozdarstvo, kar je tudi razumljivo, saj sta ti dve panogi v občini najbolj razviti. Sledijo jim zaposleni v industriji, obrti in trgovini ter gostinstvu. To tudi v glavnem ustrezno razviti posameznih panog v občini.

Od evidentiranih možnih kandidatov je kar 62 takih, ki še niso bili voljeni v skupščino in le 6 je takih, ki so že bili izvoljeni enkrat. To dokazuje, da bodo prišli v občinsko skupščino v glavnem ljudje, ki bodo prvi izvoljeni. Med evidentiranimi je tudi 18 članov ZKJ in 18 udeležencev NOB. Večina evidentiranih kandidatov za občinski zbor je bila evidentirana na nedavnih letnih konferencah SZDL, tako da je pri izboru sodeloval širši krog občanov, za zbor delovnih skupnosti pa so bili predlagani na sestankih družbeno-političnih organizacij.

Za možne kandidate za poslance republiškega zbora sta bila evidentirana dva kandidata, za organizacijsko-pol. zbor tudi dva kandidata in za soc. zdrav. zbor en kandidat.

Na kandidacijskih zborih volivcev in zborih delovnih ljudi bodo organizatorji SZDL seznanili volivce s potekom predvolilnih kadrovskih priprav in utemeljili predloge, ki so se izoblikovali v prejšnjih pripravah.

—er

Barvitost platen Vide Fakinove

Ceprav Vida Fakinova še ni razstavljala v Celju, jo utegne ta ali oni ljubitelj poznati iz bližnjih razstav v Mariboru. Izšla je iz ljubljanske akademije, kjer sta ji bila mentorja Pregelj in Stupica. V domovini je mnogo razstavljala. Prav sedaj razstavlja tudi na mednarodni razstavi MIR, HUMANOST IN PRIJATELJSTVO V SLOVENJ GRADCU. V zamejstvu se je udeležila pomembnih razstav (bienale v Aleksandriji, Bagdadu, Spitalu, mednarodna razstava dežel Furlanije, Koroške in Slovenije). Prehodila je že lepo pot slikarskega razvoja. V sedanjih fazi opeva naše kozolce sintetično. Nov vpogled je v tem, da se ne naslanja na folkloristično izročilo.

Navzven se ločuje od mnogih upodabiteljev tega motiva, ko jo zanima le bočni pogled na kozolec, ki te od daleč spominja na križna znamenja. Njene sinteze se oslanjajo na kultivirano barvno kompozicijo, ki je dostikrat tektonsko okrepljena. Dasiravno je blizu abstraktnemu pojmovanju, so reminiscence na realni svet žive. To ali ono platno bi bilo po dekorativni plati dobra predloga za izvedbo v tapiseriji. Njena platna so dinamična (Večerni vzlet).

Celjska razstava je prijetno ubrana in vzorno aranžirana, kar je že domala stalna oznaka razstav Likovnega salona. Fakinovo uvrščamo med redke vrhove slovenskih umetnic. Na njeni nadaljni poti ji želimo mnogo uspešnih dosežkov.

A.S.

VOJKO CERNELE

Letošnjega pusta so ponekod zakopali, vsepovsod pa močno zalili — s tem je norčij in šem za letos konec. Na našem področju smo znova doživeli organizacijsko neelastičnost, zato smo morali poškiliti na karnevalske prireditve izven meja našega območja. V Mozirju letos ni bilo tradicionalnega pokopa, v Zalcu ne karnevala — v Celju pa že tako nekaj let o tem ne govorimo. Presenetli so v Preboldu, kjer so v sredo popoldne kljub slabemu vremenu uspeli pripraviti lep pustni karneval. Posnetka prikazuje kurente v Ptuj, ki jih je v nedeljo pošteno premočil sneg in dež, tako da kljub dobri organizaciji in velikim pripravam tradicionalnega kurentovanja ni bilo. Le posamezne, neorganizirane skupine so potešile več tisoč gledalcev, ki so kljub slabemu vremenu dopoldne prispeli v Ptuj. (Foto: J. Sever)

ZA OBČINSKI PRAZNIK ČESTITAJO OBČANOM SLOVENSKE KONGICE

OBČINSKA SKUPŠČINA IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

Kovaška industrija

ZREČE

ČESTITA DELOVNIM
LJUDEM KONJIŠKE
KOMUNE K OBČIN-
SKEMU PRAZNIKU

USNJARSKI KOMBINAT
SLOVENSKE KONGICE

Z OBRATI:

REČICA OB SAVINJI
LENART V SLOVENSKE GORICAH
LJUTOMER
MIREN PRI GORICI
JUGOTANIN, SEVNICA
ZAŠČITA, MAJSPEK

TER SKLADIŠČI IN PRODAJALNAMI V LJUBLJANI, BEOGRADU, NOVEM SADU, PTUJU, MARIBORU, CELJU IN NOVI GORICI
ČESTITA OBČANOM KONJIŠKE OBČINE
K NJIHOVEMU PRAZNIKU

**VSAK DAN IZLETI NA
DRSALNO REVILJO
V CELOVEC**

od 9. do 20. februarja 1967

OSTALI IZLETI!

1. 1-DNEVNI IZLET v Trst. Cena po osebi 45 N-din vključno potne listine.
 2. V aprilu 1967 potovanje z letalom v MOSKVO in LENINGRAD. Prijave do 25. februarja 1967.
 3. 12-dnevno potovanje v aprilu 1967 v JERUZALEM — DAMASK — BEJRUTH — CARIGRAD in SOFIJO. Prijave do 15. 2. 1967.
 4. 6-dnevno potovanje z avtobusom v RIM — FIRENZE — BENETKE dne 13. marca 1967. Prijave do 15. 2. 1967.
 5. V času od 11. marca 1967 — 10-dnevno potovanje z avtobusom LOURDES — AVIGNON — MILANO — PADOVO. Prijave do 5. marca 1967.
 6. Z ladjo po CRNEM MORJU v BULGARIJO, SSSR in TURCIJO v času od 24. 4.—3. 5. 1967. Prijave do 20. marca 1967.
 7. 5-dnevno potovanje na ogled MEDNARODNEGA OBRTNIŠKEGA VELESEJMA v MÜNCHEN. Prijave do 10. februarja 1967.
 8. 3-dnevno potovanje v VERONO, VICENZO, PADOVO, BENETKE v marcu 1967. Prijave do 10. februarja 1967.
 9. V času od 14.—23. 3. 1967 15-dnevno potovanje na SICILIJO. Prijave do 15. februarja 1967.
 10. 4-dnevno potovanje na ogled DUNAJ-SKEGA VELESEJMA v aprilu 1967. Prijave do 15. februarja 1967.
 11. V času od 11.—19. marca 1967 4-dnevno potovanje za gradbenike na ogled velike razstave BAUMA v MÜNCHEN. Prijave do 10. februarja 1967.
- PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISČITE TURISTIČNO AVTOBUSNO PODJETJE KOMPAS CELJE, TOMSICEV TRG 1, TELEFON 23-50.**

MALI OGLASI

- KUPIM**
GLOBOK otroški voziček poceni kupim ali vzamem v posojilo proti odškodnini: Javite na telefon 20-52.
- VSELJIVO hišo** (v celoti) z večjim vrtom v Celju ali najbližnji okolici kupim. Plačam takoj. Vinko Javornik, Mariborska 175 Skofja vas.
- PRODAM**
ELEKTROMOTOR 2 KS 1 fazni, malo rabljen prodaja: Franc Jesenek, Dobje 28, Dramlje.
- ENOSNO prikolico za traktor, nosilnosti do 3 ton prodam. Naslov v upravi lista.
- STEDILNIK GORAN—kabinet prodam. Jože Jančič, Celje, Partizanska c. 29.
- HISO, vseljivo maja prodam. Skofja vas 12.
- KOMBINIRAN, malo rabljen otroški voziček in »pancerke« št. 41 prodam. Požeg Justina, Cesta v Laško 61 — Celje.
- ELEKTRICNI stredilnik Gorenje prodam. Skvorc, Celje, Trubarjeva 46 montažni blok.
- HISO z vrtom prodam. Šmarjeta 70, Skofja vas.
- NOVO emajlirano umivalno mizo prodam. Naslov v upravi lista.
- SLADKO krmo prodaja Katerina Košec, Zadržava 127, Skofja vas.
- KLAVIR prodam. Naslov v upravi lista.
- BETONSKO zarezno strešno opeko prodam poceni. Drakster, Celje, Dečkova cesta 26.
- POHISTVO: spalnica in kuhinjsko ter sode prodam. Springer Anton, Celje, Zagrad.
- AVTO 2 CV (spaček) prodam takoj. Naslov v upravi lista.
- NOVO dnevno sobo prodam zelo ugodno. Ogled od 16. ure dalje. Miro Grušovnik, Zalec, Velenjska c. 5.
- 2 KOBILI, ena stara 4 leta, breja — druga stara 12 let. prodam. Jože Stadler, Bistrica ob Sotli 70.

- STANOVANJE**
SOBO iščem, nudim instrukcije. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »TAKOJ«.
- ENOSOBNO stanovanje ali sobo v bližini Laškega iščem. Plačam eno leto vnaprej. Naslov v upravi lista.
- VELIKO sobo z vsemi pritliklinami zamenjam za sobo v bližnji okolici. Naslov v upravi lista.
- OSEBI, ki mi odstopi stanovanje ali vsaj večjo sobo v Celju nudim brezplačno stanovanje izven Celja ob glavni cesti poleg avtobusne postaje. Naslov v upravi lista.
- DVOSOBNO stanovanje nudim proti zamenjavi. Jernej Centih, Pečovnik.
- MATI z dveletno hčerko išče enosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Nudi do 200.000 S-din nagrade. Na vselitev še lahko počaka. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »DOM«.
- SOBO oddam. Naslov v upravi lista.
- KDOR mi odstopi večjo sobo, neopremljeno, mu nudim nagrado 100.000 S-din. Naslov v upravi lista.
- SOBO v Celju išče gradbeni tehnik — instruirana strokovna predmeta in matematiko za srednje šole. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »CIMPREJ«.

- ZAPOSLITEV**
PRIUČENA natararica se želi zaposliti v zasebnem ali družbenem sektorju, v okolici Celja ali Zalca. Naslov v upravi lista.
- TRICLANSKA družina išče upokojenko za varstvoljnega otroka. Omladič, Zalec, Loznica 7.
- STAREJSO osebo, po možnosti upokojeno bolniško strelnico, ki bi stregla bolniku na domu, iščemo. Plačilo po dogovoru. Zglasiti se pri KOLENIK, Celje, Mariborska c. 76 a.
- HRANO in 200 N-din dam mlajši upokojenki, ki bi pazila na 6-mesečno deklico v dopoldanskem času. Naslov v upravi lista.
- RAZNO**
PREKLICUJEM in obžalujem žalitve, ki sem jih izrekel o tov. Dominiku Amonu iz Celja, Kajuhova 8, v času njegovega zdravljenja v Novem Celju. — Ivan Vidmajer.
- Tinka Pertinač, delovodja v »TOPRU« Celje, preključujem izjave, ki sem jih izrekel v našem kolektivu napram Silvi Gobec in se ji zahvaljujem, da je odstopila od kazenskega pregona.
- Celje, dne 1. 2. 1967.

OBVESTILO

Po občinskem odloku o obveznem zaščitnem cepljenju psov proti steklini bodo veterinarji opravili cepljenje za leto 1967 za občino Celje po naslednjem sporedu:

16. februarja: v Strmcu — ambulantni od 8. do 9. ure; v Frankolovem — osemenjevalnici od 10. do 11. ure.
16. februarja: v Štorah — osemenjevalnici od 8 do 9. ure; v Slancah pri posestniku Kač Jakobu ob 11. uri.
17. februarja: v Dobrni — ambulantni od 10. do 12. ure; v Vojniku — ambulantni od 14. do 16. ure.
17. februarja: v Škofji vasi — osemenjevalnici ob 8. uri; v Ljubečni — osemenjevalnici ob 11. uri.
16. in 17. februarja: za področje ožjega okoliša in bližnjih vasi mesta Celja na Veterinarski postaji Celje na Lavi od 14. 16. ure.
18. februarja: v Šmartnem v Rožni dolini — osemenjevalnici ob 8. uri.
- za psa. Isto velja za vse pse, katerih lastniki ne bodo prejeli vabil.
- V kolikor lastniki ali imetniki psov ne pripeljejo psov na cepljenje, se jim bodo psi na podlagi 6. člena občinskega odloka o obveznem zaščitnem cepljenju psov proti pasji steklini odvzeli in oddali konjaču v pokončanje.

VETERINARSKA POSTAJA CELJE

SKUPSCINA OBCINE ZALEC

RAZGLAS

Oddelek za gospodarstvo Skupščine občine Zalec poziva vse občane in delovne organizacije iz naselij Zalca, Sempetra, Doberteše vasi, Prebolda, Dolenje vasi, Polzele in novega naselja Parizlje, da v smislu 15. člena Odloka o prispevku za uporabo mestnih zemljišč Skupščine občine Zalec (Uradni vestnik 37/66) prijavijo vso koristno stanovanjsko in poslovno površino, ki jo uporabljajo kot lastniki ali najemniki stanovanjskih in poslovnih prostorov.

Prijave niso dolžni predložiti vsi tisti nosilci stanovanjske pravice, ki stanujejo v stanovanjih last SLP, ki so pod upravo Stanovanjskega gospodarstva Zalec.

Prijavo stanovanjskih in poslovnih površin so zavezanci dolžni predložiti najkasneje do 28. 2. 1967 Občinski skupščini Zalec.

Tiskovine dobite v sprejemni pisarni Skupščine občine Zalec in na področnih krajevnih skupnostih.

Oddelek za gospodarstvo

Keramlična industrija Liboje

razpisuje prosto delovno mesto

šefa računovodskega sektorja

Pogoji: diplomiran ekonomist s 3-letno prakso ali višja ekonomska šola s 6-letno prakso ali ESS z 10-letno prakso; štirimesečno poizkusno delo.

Stanovanja nimamo.

Razpis velja do 20. 2. 1967.

Upravni odbor podjetja bo vloge obravnaval dne 27. 2. 1967.

**Slovensko ljudsko gledališče
Celje**

- Petek, 10. februarja ob 15.30 uri:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. I. mladinski abonma in izven.
- Sobota, 11. februarja ob 15.30 uri:
A. Dumas: 3 MUSKETIRJI. I. šolski abonma.
- Sobota, 11. februarja ob 19.30 uri:
A. Dumas: 3 MUSKETIRJI. Abonma za delovne organizacije in izven.
- Ponedeljek, 13. februarja ob 16. uri:
I. Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Gostovanje v Ptuj.
- Ponedeljek, 13. februarja ob 19.30 uri:
I. Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Gostovanje v Ptuj.
- Torek, 14. februarja ob 17. uri:
A. Dumas: 3 MUSKETIRJI. III. šolski abonma in izven.
- Sreda, 15. februarja ob 17. uri:
Zarko Petan: BESEDA NI KONJ. Abonma za upokojeence in izven.
- Cetrtak, 16. februarja ob 19. uri:
A. Dumas: 3 MUSKETIRJI. III. mladinski abonma in izven.
- Petek, 17. februarja ob 15.30 uri:
Zarko Petan: BESEDA NI KONJ. I. mladinski abonma in izven.

**NAJLEPŠE
DARILO ZA
VAŠE ZNANCE,
SORODNIKE IN
PRIJATELJE
V TUJINI JE
CELJSKI
TEDNIK**

Turistične objave

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem področju je dovolj prostih mest v zdraviliščih Dobrna, Rogaska Slatina ter v hotelih Evropa in Celeja v Celju, Savinja v Laškem, Planinskem domu v Logarski dolini in drugod. Rezervacije so potrebne samo za skupine ob sobotah.

IZLET V LJUBLJANO

Olepiševalno in turistično društvo prireja dne 25. februarja izlet v Ljubljano, z ogledom opere Saloma. Prijave se sprejemajo v Turističnem uradu poleg kina Metropol.

PREVOZNOST CEST IN SNEŽNE RAZMERE

Vse ceste so prevozne, snežne razmere: Celjska koča 20 cm snega vlečnica dela, smuka dobra, Svetina 15 cm snega vlečnica dela, Mozirska planina 40 cm snega, Logarska dolina 40 cm snega in Rogla 70 cm snega. Opozorjamo, da je promet na Celjsko kočo ob sobotah, nedeljah in praznikih enosmeren.

PRIREDITVE

V Velenju barski program in ples vsak dan razen ponedeljka. V Celju imajo ples vsake sobote v Samaopostrežni restavraciji, v Rogaski Slatini in Dobrni pa vsako soboto in nedeljo.

**ŽIVINOZDRAVNIŠKA
DEŽURNA SLUŽBA**

Od 11. do 18. 2. 1967:
CIRIL UMEK,
veterinar, Celje,
Kersnikova 37
(Vogal Dečkove in
Kersnikove)

**Kreditna banka Celje
podružnica Velenje**

prodaja rabljeno, a še uporabno peč centralne kurjave tipa Neo-vulkan I.

Ogled navedene peči je vsak dan od 7. do 14. ure v ekspozituri banke v Soštanju.

EMO Celje išče za nove strokovne sodelavce več opremljenih ali neopremljenih samskih sob.

Ponudbe z opisom in navedbo najemnine sprejema kadrovska služba EMO Celje.

IZLETNIK CELJE

1. IZLETI PO DOMOVINI

Organiziramo izlete po ožji in širši domovini. Za šolsko mladino do 31. 3. še popust. Posebni prevozi v Slovenj Gradec na razstavo Mir, humanost in prijateljstvo med narodi.

2. IZLETI PO TUJINI — PUTNIK NAJCENEJSI IZLETNIKOVI ZIMSKI IZLETI V TUJINO IZ CELJA:

TRST — preko Sežane za 41 N-din preko Gorice za 46 N-din.

VIDEM (UDINE) — TRST za 51 N-din.

BENETKE dvodnevni izlet za 125 N-din.

V GRADEC ali CELOVEC za samo 33 N-din.

DALJSI IZLETI V ODLIČNEM ARANZMANU:

MÜNCHEN za pet dni od 14. do 18. 3. za 496 N-din. Prijave do 5. 2.

DUNAJ za štiri dni od 12. do 15. 3. za 329 N-din. Prijave do 10. 2.

RIM za šest dni od 3.—8. aprila za 589 N-din. Prijave do 10. 3.

IZLETI ZA PRVOMAJSKE PRAZNIKE:

Številni programi so že v vseh poslovalnicah Izletnika. Za 7 dni na Azurno obalo Francije ali v Švico. Tri-dnevni izleti v Dolomite ali na Čehoslovaško. V Italijo, na Madžarsko in kombinirano po domovini in tujini ZA ORGANIZIRANE SKUPINE POSEBEN POPUST! ZA ORGANIZIRANE SKUPINE PROGRAMI PO ŽELJI! ZA ORGANIZATORJE POPUST!

3. OSTALE TURISTIČNE USLUGE

Posredujemo nabavo potnih listov ter vizumov, vozne karte za avione, spalnice ter vlak.

Posredujemo rezervacije na širšem celjskem področju (zlasti še za Gornje Savinjsko dolino) ter povsod po Jugoslaviji in tujini.

4. VSE TURISTIČNE USLUGE V TURISTIČNIH POSLOVALNICAH IZLETNIKA

CELJE — nasproti kolodvoru, VELENJE, MOZIRJE, KRŠKO, HRASTNIK, KRAPINA.

IZLETNIK CELJE

KREDITNA BANKA CELJE S SVOJIMI ENOTAMI V CELJU, ZALCU, MOZIRJU, VELENJU, SOSTANJU, SLOVENJ GRADCU, DRAVOGRADU, RAVNAH NA KOROSKEM, PREVALJAH, MEZICI, RADLJAH OB DRAVI, SLOVENSKI BISTRICI, SLOV. KONJICAH, ROGASKI SLATINI, SMARJU PRI JELSAH, SENTJURJU PRI CELJU, BREZICAH, SEVNICI IN LASKEM objavlja

**novo veliko nagradno
žrebanje za vezane vloge**

NAGRADE:

AVTO ZASTAVA 750	3 motorne kosilnice
5 superavtomatskih pralnih strojev	televizor
10 koles	10 tranzistorjev
2 fotoaparata »KIJEV«	3 mopedi
	3 šivalni stroji
	2 peči na olje

Pri nagradnem žrebanju bodo upoštevani vsi vlagatelji, ki bodo pri kateri koli naši poslovni enoti v času od 20. decembra 1966 do 15. aprila 1967 vložili in vezali najmanj 500 N-din z dobo nad 24 mesecev ali 1000 N-din z dobo nad 12 mesecev.

VEZANE VLOGE OBRESTUJEMO OD 7—7,5 %.

Žrebanje bo v začetku meseca maja 67

ZABAVNI

Kadrovske kolobocije

Kadrovse težave so tudi v našem podjetju pripeljale do splošnih težav. Nenadoma smo se znašli v veliki zadregi kajti slaba kadrovska struktura je nujno vplivala na proizvodnjo. Ker smo hitro razumeli bistvo stvari, smo iz proizvodnje potegnili nekaj najboljšega kadra v administracijo, formirali nekaj novih služb, odprli nekaj novih vodilnih mest in stvar bi bila skoraj stekla.

Pa je nenadoma nastal problem, kam z administracijo. Vse pisarne so bile natrpne in delovno vzdušje je postalo nevzdržno. Pregosta naseljenost pisarniškega prostora se namreč nujno negativno odraža na delovno storilnost. Administratorke so nehote motile druga drugo, zato so morale iskati rešitev v rekreaciji po mestu. Njihova produktivnost je padla in po predalih je bilo vse manj papirja.

Podobno tudi novi vodilni delavci niso vedeli, kaj naj počno. Posedali so po pisarnah in zasledovali letni plan, se dolgočasili ali postopali.

Med tem se je zataknilo v proizvodnji, kajti ne smemo pozabiti, da so od tam odšli najboljši kadri v administracijo. Ta ukrep je imel za posledico slabšo kvaliteto izdelkov. Stvar je postala naravnost zaskrbljujoča, zato je bilo treba hitro ukrepati. Sestal se je samoupravni organ, ki je imel izredno dolgo sejo. Prevladovalo je mnenje, da je treba proizvodnjo vrniti proizvajalcem. Nato je prišlo do razprave, kaj bo z na novo uredjenimi administrativnimi prostori. Nič. Ostali bodo, kjer so, v najslabšem primeru se bo vanje naselila administracija, ko bodo proizvodnjo postavili na noge. Nekdo je omenil, da administracija bremeni podjetje in da je bilo kratkovidno razširjati upravo. Potlej so se pričele stvari zapletati in so se nazadnje tako zapletle, da je prišlo do pravega samoupravnega čudeža. Izkazalo se je, da samoupravni organ ni dovolj močan, da bi prekvalificiral poprejšnje odločitve nekaterih vodilnih. Nič! Ni hotel nazaj v proizvodnjo. Rekli so, da poznajo statut podjetja in da so prišli tako iz proizvodnje, da bi težko postali spet proizvajalci. Kaj zdaj? Nazaj v proizvodnjo! se je oglasil nekdo. Mi jih ne bomo redili! Hočemo poštene dohodke za pošteno delo!

Po dolgih urah je zmigala pamet. Zdaj je del administracije v proizvodnji, ampak kaj ko tam ni pisalnih strojev in miz! Slišati je, da bodo ustanovili novo službo za uvajanje administrativnih delavcev v proizvodnjo in bodo v njej zaposlili vse tiste, ki že imajo prakso in izkušnje!

ANALITIK

POLITIKA IN RAKI

Ganski delegat v OZN Joe Appiah se je nedavno tega pritožil pred novinarji, da mu je vzelo tek, ko je na jedilnem listu v restavraciji poslopa OZN naletel na »reklamirane« rake iz Južnoafriške unije.

— To se mi zdi sabotaža sklepa OZN, da je treba bojkotirati izvoz in uvoz države, ki na svojih tleh vzdržuje najbolj ogaben rasistični režim, je tožil Joe.

Pri vsem tem je zanimivo, da raki menda sploh niso prišli v New York iz Južne Afrike, saj so bili kupljeni v neki newyorški ribarnici. Toda princip je princip, spoštovati ga je treba vsaj pod streho OZN.

Prekoračili smo Sotlo

PRED 25 LETI JE SLAVNA ŠTIRINAJSTA DIVIZIJA NA ŠTAJERSKI DEL OKUPIRANE SLOVENIJE PRINESLA PLAMEN MNOŽIČNEGA UPORA; TO JE BIL TUDI ZAČETEK JUNASTEV IN AGONIJE TE PROSLAVLJENE ENOTE. V SPOMIN OBJAVLJAMO ODLOMEK IZ KNJIGE »ŽIVI ZID« IZPOD PERESA STANETA TERČAKA

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Odšel sem od grupe, ker nas je klical komandant Ilija Badovinac. Nahrbtnik sem pustil ležati kar ob cesti. Ko sem prišel nazaj je Lojze še sedel tam. Važno me je poklical k sebi. Začel je modrovati: »Stane, kajne, midva sva dobra prijatelja? Prav rad sem mu pritrđil, saj smo imeli Lojzeta v vsej diviziji silno radi. »Kaj bi ne bila,« je nadaljeval, »saj sva oba doma iz ribniške doline.« — »Menda ne boš hud,« je čez čas zopet povzel, »saj veš, če sva skupaj doma, je jasno, da si vse sku-

B. Jakac: Jedkanica

paj tudi deliva.« Pogledal sem ga izpod čela. Nekaj se mi je začelo jasniti. Takoj sem pogledal proti nahrbtniku. Lojze pa je prav počasi izdaval: »Veš, želedec me boli, popil sem tvoje žganje.« Res, pogrelo me je: žganja, ki sem ga nosil že več kot tri tedne s seboj za najhujše trenutke, ni več. Vsi okoli stojeci smo ga začeli gledati, a nič kaj prijazno. Toda Lojze se je hitro izmazal. Vsem okoli je brz ponudil cigarete. Koj smo bili potolaženi. Lojze jo je brz odkuril z bolnim želedecem in s slivovko v njem nazaj k svojim juriščem, kakor smo pravili Tomšičevi brigadi.

Pa je bila tudi resnica. Če ni nihče mogel zavzeti postojanke, Tomšičevci so jo. Če ni šlo, kar po tomšičevce na pomoč, pa je padla postojanka za postojanko. Komandant Efenka in namestnik komandanta Ris sta se prav po »risasto« zaletela v najgostejši metež.

»Nas že ne bodo, saj se ne imenujemo zaman Tomšičevci!« je večkrat poudaril Efenka.

»Tomič-Brigade«, kakor so ji pravili Svabi, si je znala med njimi ustvariti prav poseben ugled in spoštovanje. Da to drži v polni meri, so dokazali Tomšičevci že takoj prvo noč, ko smo prekoračili Sotlo. Pri Bučah so jih Besarabci, Nemci in Kočevarji dobili pošteno po trdih buticah, da so si zapomnili, kdaj so zastavljali »Tomič-Brigadi« pot.

Komandant Badovinac je prišel iz štaba brigade, »Fantje, danes smo mi na vrsti. Prvi bomo prestopili hrvaško-slovensko mejo, kakor se tudi spodobi. Naš bataljon je določen za predhodnico. Štajerska je naš novi dom. Ze to noč nas bodo sprejeli štajerski gozdovi.«

Skozi mrak smo v daljavi opazovali temne obrise Kozjanskega hribovja. V dolini pod nami pa se je leno, tiho valila kalna Sotla.

»Kaj bo Sotla, saj je tako ozka, da jo lahko preskočiš,« je modroval Janez, ki so mu bili znani ti kraji. »Res je ozka pa je globoka, marsikdo je že zagagal v njej,« mu je odvrnil Ivo.

Počasi in previdno smo se ji približevali. Od vseh strani smo jo radevedno in pazljivo ogledovali. »Tipali smo ji obisti,« kakor se je strokovnjaško izrazil komandir čete Ivan.

Kmalu smo našli pripravno, že naprej določeno mesto, ki so ga izbrali hrvaški terenci. Toda dokler se ni popolnoma znočilo, se Sotli ni bilo varno približevati. Nemci so budno čuvali svoj rajh. Tukaj je bil »kitaški zid«, ki naj brani in čuva njihovo državo pred nižjimi rasami. Treba je bilo naseliti to zemljo s čistokrvnimi in pravovernimi. Ker ni bilo dovolj Kočevarjev, so morali priti na pomoč Besarabci in Tirołci. V pas Brežice—Krško so naselili dvanajst tisoč Kočevarjev, dva tisoč šesto Tirołcev in osemsto Besarabcev. To so bili čuvarji meje. Za pla-

čilo so prejeli najlepša posestva; naselili so se v lepe, snažne slovenske vasi. Iz teh krajev pa so izselili tri in trideset tisoč Slovencev na Hrvaško in v taborišča v Nemčijo.

Popolnoma se je zmrčilo, ko smo se pritihotapili do Sotle, meje med Slovenci in Hrvati, ali tisti čas med Nezavisno državo Hrvaško in Tretjim nemškim rajhom. Tukaj se je na zemljevidu končala oblast brez-

glavnika Pavelliča, dejansko pa že pri stolnem gradu Zagrebu. O tem smo se sami na lastne oči prepričali. Komaj dobrih deset kilometrov od Zagreba smo dva dni nemoteno počivali. Sotla se je zvijala po ravnini v globokem koritu kakor srebrn pas, vsa zavita v lahko meglico, ki se je potegnila še tja na štajersko stran. Njive in travnike je prekrivala megličasta koprena. Tik ob Sotli pa se je vijugala in nam zapirala pot nad tri metre visoka žična ovira. Na vsakih šest do sedem metrov so bili postavljeni močni tramovi, ki so nosili žično omrežje.

VESNA **Volna**

Torbičica Golcava baby

moda **TRGOVSKO PODJETJE** **moda**

STARI TRG

Drogerija manufaktura

Če ne veste, kaj bi oblekli pod plašč, pridite k nam!

VSE PO MODI

BRANKO FALE:

6500 km z avtostopom

PETEK, 12. 8.

Ze več ko dve uri čakava pri bencinski črpalki blizu Göttingena.

Včeraj sva v neki restavraciji pospravila vsak pol pečenega piščanca, nato pa sva se odpeljala proti Karlsruhe. Mesta si nisva ponovno ogledovala, ampak sva odšla na cesto, ki pelje proti Frankfurtu. Nekaj časa naju je z dvema Belgijcema vozil pijan sofer, vendar se ni nič zgodilo, čeprav je bila vožnja ves čas zelo napeta. Kasneje sva s pomočjo študenta iz Kalifornije našla mladinski dom. V dveh urah zvečer sva videla le del starega mesta s katedralo sv. Bartolomea, ki jo krasí 95 metrski zvonik, plavajočo restavracijo na reki Maini, osvetljen razgledni stolp, ki je v bistvu silos za 20 tisoč ton ječmena, vendar ima na vrhu vrtečo se restavracijo, ki z višine 120 metrov nudi lep razgled. Vsekakor domiselna povezava kmetijstva in turizma!

Nekaj časa sva štopala v smeri Kölna, vendar sva si premislila in se pridružila dvema štoparjema, ki sta hotela v Hamburg. Najprej naju je neki študent peljal kakih 140 kilometrov, nato pa še drug voznik do bencinske črpalke blizu Göttingena.

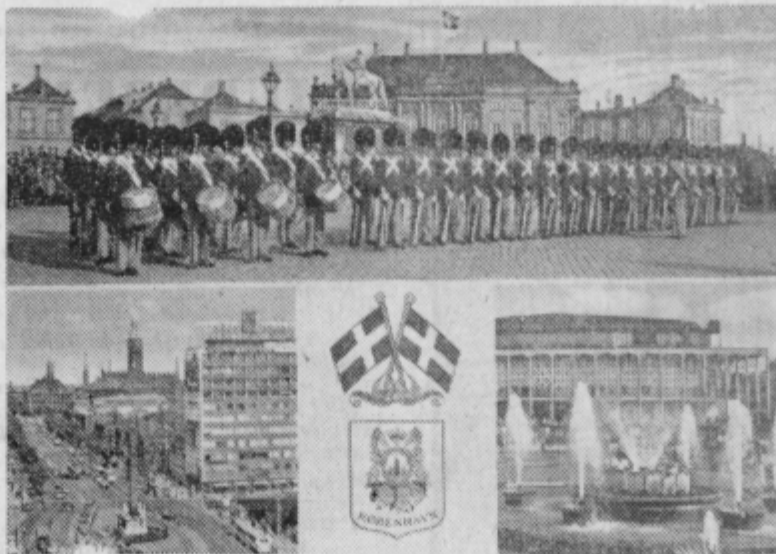
Imela sva srečo, kajti voznik iz Lübecka naju je peljal prav v Hamburg. Izstopiti sva morala v predmestju, od koder naju je drug voznik odpeljal do podzemnega železnice. Tako sva danes dosegla nov rekord v štopanju, saj je razdalja od Frankfurta do Hamburga 508 kilometrov. Spiva v nekakšni skupinski

sobi, eni izmed mnogih športnih tribun, kar zopet potrjuje nemško iznajdljivost.

PONEDELJEK, 15. 8.

Ob štirih popoldne sva na trajektu, ki plove po baltškem morju na

šla sva skozi 450 metrov dolg tunel pod reko Elbo, ogledala sva si baročno cerkev sv. Mihaela, sprehajala sva se po znani Reeperbahn v mestni četrti St. Pauli, kjer so sama nočna zabavišča in ti zagotavljajo najboljše strip-tease.

Motivi iz Danske prestolnice

danski otok Lolland. Včeraj sva si ogledala Hamburg, drugo največje nemško mesto z blizu dvema milijonoma prebivalcev in drugo največje pristanišče v Evropi. Ogledala sva si mestno hišo, ki so jo zgradili pred 180 leti v renesančnem stilu,

S štoparkami iz Nove Zelandije smo štopali proti Lübecku, vendar sta se onidve prej odpeljali, naju pa je nato pobral mlad oficir, kasneje sva se peljala s študentkama iz Stuttgarta, nato pa šla kakih pet kilometrov peš do skrajne točke ZR

Nemčije. Ves dan naju je zeblo, kajti severni veter je izredno oster. Ko sva se vkrčala na ladjo, sva z veseljem popila steklenico vina. Na krovu je bilo mnogo turistov, v notranjosti ladje pa kompletan vlak in več ko sto avtomobilov.

Iz šole nam je bilo znano, da je Danska dvakrat večja od Slovenije, da ima 500 otokov, med njimi sto naseljenih, in polotok Jylland. Vsa mesta in vasi niso nikjer dalj ko 52 kilometrov od morja. Najvišji vrh Yding Skovhøj je za pol Smarne gore. Leta 1963 je bilo na Danskem 4.750.000 prebivalcev. Danska ima visok standard. Povprečna življenjska starost je 72 let (v Indiji 42, Afriki 36). Prestolnica København šteje milijon in pol prebivalcev in je edino milijonsko mesto na severu. Danska ima mnogo trajektov in mostov, ki povezujejo otoke. V načrtu je gradnja mostu čez Veliki Belt, ki bo dolg 18 kilometrov (Zlata vrata v San Francisku »le« 13,6 kilometrov!).

Na Danskem sva bila sredi avgusta, ko je pri nas toplo, tu pa naju je zeblo, saj je bila povprečna temperatura okrog 14 stopinj.

Kar je še treba reči o Danskem, je to, da ima izredno razvito kmetijstvo, saj je obdelano 66 odstotkov vseh površin. Zadrúžništvo poznajo od leta 1850 v mlekarstvu. Znane so črno bele pasme krav, ki dajejo letno po 3.500 in celo nad 10.000 litrov mleka. Po izvozu sira je Danska na tretjem mestu na svetu, svetovno znane so konzerve pšenolk, v svoji pomorski floti pa ima več ko 1.000 ladij.

25 LET DOLGO VRAČANJE

Franc Strnad je šele po 25 letih izvedel, da so njegovi starši Slovenci

- KO JE ZVEDEL RESNICO, FRANC NI IMEL VEČ MIRU ...
- PRVO SREČANJE SINA Z MATERJO - V ZAPORU.
- PETINDVAJSETLETNIK SE UČI MATE-RINSČINE.

Terezija STRNAD je, kot sama pravi, najsrečnejša žena na svetu. Po polnih petindvajsetih letih iskanja je spet objela sina, ki so ji ga, starega šest mesecev, odvzeli. Njen sin Franc Strnad seveda ni krhek dojenček, temveč odrasel mladenič.

V Mariboru, v hiši številka 35 v Sarhovi ulici, se je te dni naselila sreča. Bližnje Pohorje je svečano odeto v belo odejo, ko da se veseli z njimi vred. Terezija, sedaj poročena Ceplak, je rešena 25 let dolge skrbi, njen sin Franc pa je našel mater, svoj pravi dom.

Terezija je pisala pisma. Šele po desetem pismu so ji iz Celovca odgovorili, češ, naj si ne dela skrbi. Matemu Francu se godi bolje kot vam, so sporočili. Terezija ni odnehala. Trdo je verjela, da bo dobila sinčka nazaj, kdaj, tega ni vedela.

Ko je bila vojna končana je nadaljevala iskanje. Brez uspeha. Nobena sporočila ni bilo, nobene sledi za izginulim sinčkom.

Naposled, po dolgih 25 letih, je bil njen trud, njeno že na obup prehajajoče iskanje uspešno. Njen sin je »nem«. Govori, toda ne materin jezik. V hiši ob svoji materi se uči prve slovenske besede, ki bi se jih moral naučiti v najnežnejši mladosti.

»Dobro se spominjam zadnjih deset let«, pripoveduje Franc Strnad. »Ostalo je zgubljeno v meglici pozabljeno. Otroških let se le medlo spominjam. Leta 1957 sem živel pri kmetu Petru Marchu blizu Celovca.«

Ko sem ga vprašal, kako je prišel k Marchu za hlapca, Franc ni vedel odgovora. Povedal je le, da so March in njegovi vedno trdili, da je domač, da je njihov. Vendar je Franc dvomil, kajti razlika v letih med njim in Marchovimi otroci so bile prevelike. Franc je bil pri Marchu pastir. Skrbeti je moral za trideset krav.

Leta 1957, pripoveduje Franc, mu je sosed Freigassner v razgovoru povedal, da ni Marchov sin, da je hlapec in da so njegovi starši Slovenci iz Jugoslavije. Prvikrat je takrat dobil potrdilo svojih dvomov in zvedel, da je njegova mati Slovenka. Zdaj Franc ni imel več miru. Ni in ni mogel vzdržati. Kri vendar

Prvo srečanje je bilo ganljivo

ni voda... Pri Marchu ni mogel več zdržati. Pobegnil je in se potikal od kmetije do kmetije, služil zdaj pri enem, zdaj pri drugem kmetu. Leta 1959 se je spet vrnil k Marchu, toda odnosi so bili zdaj že skaljeni. Niti on, pa tudi Marchovi niso več čutili prejšnjih vezi.

»Tako sem ves razdvojen in razočaran zašel v družbo brezposelnih, delomrznežev in potepuhov. Končno sem se znašel v zaporu. Dosodili so mi enajst mesecev,« pripoveduje Franc.

Srečno naključje je bilo, da je mati Terezija ravno v tem času spet pokrenila vprašanje izginulega sina preko Rdečega križa Avstrije. Tokrat so ga našli po podatkih rojstva in imenu. (Ali ni to čudno? Zdaj ko je bil fant v zaporu, za Avstrijo takorekoč nezajeten, se je naenkrat vsa skrivnost odvozljala. Op. uredništva).

»Najprej nisem mogla verjeti,« pravi Terezija. »Mislija sem, da je pomota. Plačala sem 700 šilingov, da so ga spustili. Moral bi odsedeti še mesec dni... Bila je sreča v zlu, da so Franca zaprli. Kdo ve, če bi ga drugače sploh našla.«

Terezija pripoveduje kako je bilo, ko ga je obiskala v zaporu. Tam so bili trije mladeniči skupaj. Nisem ga spoznala. Potem pa je Franc

vstal, prišel k njej, jo objel in zajecjal:

— Mama. Si to ti? Moja mama? —

Franc Strnad ima danes spet svojo mater. Nima pa očeta. Odkar se je pred 25 leti poslavljal od Terezije in sinčka se ni nič več čulo zanj. Ali pa morda še živi? Kdo ve? Franc ima zdaj očima, Jožeta Ceplaka, ki je voljan, da mladeniča posvoji. V trisobnem stanovanju ima Franc svojo lepo opremljeno sobo, dogovorjeno pa je, da bo lahko delal v tovarni avtomobilov TAM, čim bo znal nekaj več materinsčine. Do takrat pa bo treba vsaj deloma nadomestiti izgubljeno. Mati in sin si morata toliko povedati, saj sta do nedavnega bila eden drugemu tuja.

Tekst in slike N. KRKLEC

Mati Terezija, najsrečnejša žena na svetu

Terezija Strnad je leta 1941 30. maja rodila sina Franca. Bila je takrat mlada, še ne osemnajst let stara dekle. Njeno mladost je skalila vojna. Nemci so zasedli domovino, prišli pa so tudi v njen rojstni kraj Sv. Lovrenc pri Celju.

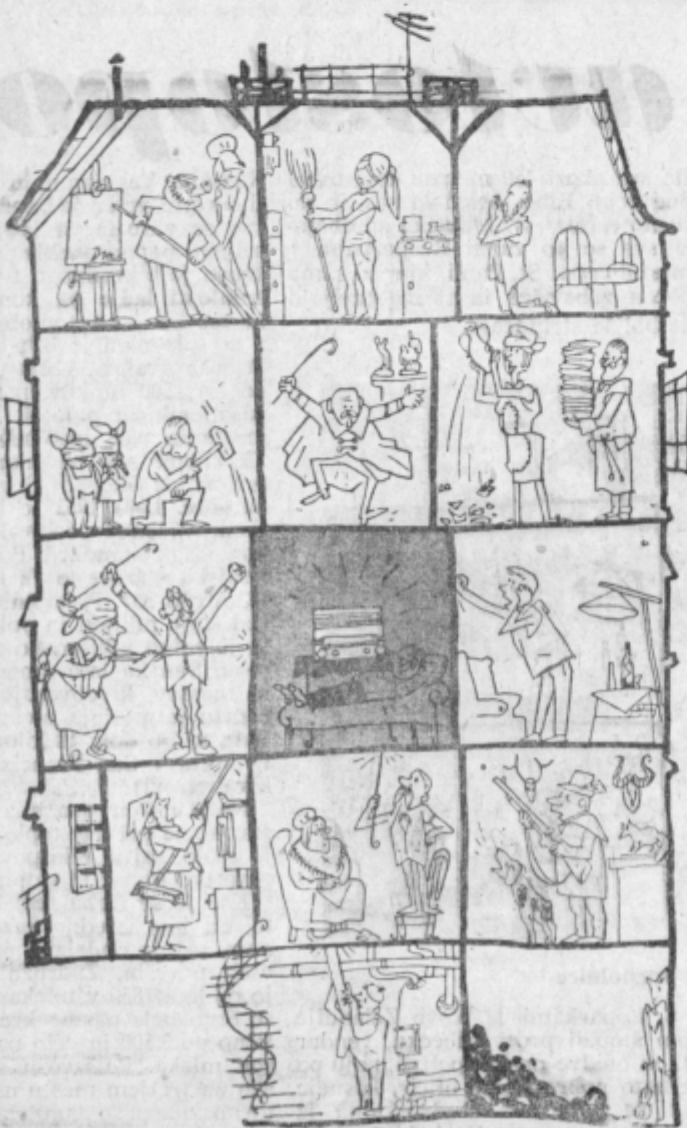
»Naša hiša je bila med prvimi žrtvami sovražnikov«, pripoveduje mati Terezija. »Najprej so zaprli brata Jakoba, nato še sestro Francko. Oba so izgnali v Srbijo... Slutila sem, da tudi z mano, mojim sinčkom in zaročencem ne bo bolje.«

Z grenkobo v glasu se Terezija spominja tistih dni:

»Najprej so segli Nemci po mojem zaročencu Francu Ojstršku. Moral je obleči vojaško suknjo, potem pa so mi vzeli tudi fantka in ga odpeljali v sirotišnico v Celovec. Nazadnje so odpeljali tudi mene. Z mnogimi drugimi so me zahnili v kamion in odpeljali na Dunaj, kjer sem morala trdo delati in trpeti pomanjkanje. Najtežje od vsega pa je bilo to, da sem bila ločena od otroka, da nisem mogla uživati materinske sreče.«

HUMOR

RADIOAKTIVNOST

Izkušnja je tisto kar ostane, ko je vse drugo pobral vrag.

Zgodnja zima je novembrrr...

Neznosnej je tisti, ki vedno izgovori tisto, kar vsi mislijo.

Čemu je v javnosti ženska brez moža zapuščenca, možki brez ženske pa romantičen?

Ljudje pričakujemo v splošnem od države varčnost, v posebnem v našem konkretnem primeru pa širokogrudnost.

Vezi navad so prelahke, da bi se jih otresli preden občutimo njihovo težo.

Aforizmi

Genialnost Američanov je v tem, da delajo vse tako, kakor da mora držati dvajset let, in tako, da je čez dve leti zastarelo.

Nič početi je še vedno boljše kot z veliko truda nič storiti.

Občutljiv človek je podoben ježu, ki se je rodil z obrnjeno kožo.

Lažje je verjeti stokrat izrečni laži kot čisto novi resnici.

Bodočnost se bo izkazala hvalježno tistim, ki imajo z njo potrpljenje

Dve vrsti dolgočasnežev sta; eni, ki vedno govorijo o eni stvari in drugi, ki o ničemer ne govorijo.

Napis nad puščo v cerkvi: Pomni — ničesar ne boš vzel s seboj! Lahko pa pošlješ vnaprej!

Napredek telefona: Nekoč si lahko dobil napačno številko v svojem kraju, zdaj v vsej državi.

Bodi žalosten, da boš lahko radosten. Neumnost! Bodi radosten, to pa je že prvi korak k žalosti.

LJUBEZEN, POLITIKA IN VOHUNSTVO

V zadnjih dneh vojne 1945 je sedemnajstletna Helga Wannemacher pri Güstnu v bližini Magdenburga rešila življenje sestreljenemu britanskemu pilotu Franku. S tem se je pričela razburljiva zgodba mlade Nemke.

— Roke kviškul je rekel eden izmed ameriških vojakov.

— Hello boys! je rekel Frank in jim skušal v naglici dopovedati, da je na njihovi strani. Toda obrazi Američanov so bili mračni, in ko je hotel Frank spet povedati roke, so buljili in uperjali vanj svoje strojnice.

— Ljubica, je rekel Helgi, — ne verjamejo mi. Pravijo, da moram z njimi; mislijo, da sem vohun.

Američani so odpeljali Franka. — Vrnil se bom! je še zaklical Helgi.

Ze naslednjega dne se je vrnil v ameriški uniformi in potem sta se dva dni poslavljala.

— Vrnil se bom in te odpeljal v Anglijo; potem pa se bova poročila, je rekel, ko je stopal v džip, s katerim bi se naj odpeljal v britansko cono.

Vojne je bilo konec in ljudi ni bilo treba biti nič več strah. Helgi je bilo skoraj osemnajst let, to pa ni bila starost, da bi jo skrbela prihodnost. Kljub kata-

strofi, ki jo je doživela Nemčija, sedanost ni bila videti tako brezupna. Ljudje so delali malo, kajti denar ni imel nikakršne vrednosti. Človek je bil srečen, če je bil sit.

Helga je mislila le na Franka, ki mu je rešila življenje in ki se hoče z njo poročiti. Pisal ji je iz Bad Oeynhausna. Pisal je, da se vrača v Anglijo; naj počaka; da bo gotovo prišel ponjo. Toda to bo trajalo še nekaj časa.

Prišla je prva čudovita pomlad. Bilo je zelo vroče. Pri Aislebnu teče reka Saale in tja se je Helga dostrkrat hodila kopat. Tu je imela tudi teto, pri kateri je vedno lahko prespala. Nekega dne so za stavo plavali do mosta. Helga je zmagala, saj je bila odlična plavalka. Ko se je obrnila za svojimi tovariši, je zagledala na obali tri ameriške vojake.

— Hejt! so klicali in mahali s svojimi puškami. — Pridi ven!

Odpeljali so jo v vojaško komando. Med njimi je bil visoki častnik z brki.

— Kaj ste delali pod mostom? je vprašal neki kapetan.

— Plavala, je odvrnila Helga.

ZLATA MRZLICA

- 37 -

X. VSAK JE SEBI NAJBLIŽJI

Ob koncu leta 1849 so bila najbolj znana najdišča že močno izčrpana, zato so zlatosledci odhajali globlje v doline in na hribe. Tudi William Downie, nekadnji major v armadi se je odločil, da bo kopal višje v hribih. Na jesen se je odpravil in prišel s svojimi ljudmi v globel, ki so jo obdajale strme prepadne stene. V njegovi skupini so bili črnci, ki so bili nekoč mornarji, bilo jih je deset, dalje en Irec, en Indijanec in en Havajec. Major je užival, kadar je poslušal pogovore med svojimi ljudmi, kajti sporazumevali so se v »angleščini«, ki je Anglež nebi razumel.

Medtem ko so v taborišču pripravljali večerjo, ko se je duh po pečenki širil po okolici, je major Downie preiskoval kraj. Našel je sledove starega kopa. Nekdo je tu kopal, presejal in izpiral. Major se je vrnil k ognju in na kratko odločil:

— Tu bomo ostali. Zdi se mi, da hodimo po zlatu.

Drugi dan je odredil nekaj ljudi, da so kopali v potoku, v katerem je zuborela ledena voda, z drugimi pa je major gradil preproste kolibe iz brun. Zima, ki je bila pred durmi, je obetala biti ostra in dolgo vztrajati.

Ko so zgradili preprosta zatočišča, so se vsi lotili nakopane peska. Sejali so in izpirali. Major je imel prav. Tod okrog je ležalo zlato. Spomladi ga bodo veliko spravili na svetlo, si je obetal Downie. Trenutno pa ga je bolj kot misel na zlato vznemirjala skrb, kako bo preskrbel svojo četico s hrano v dolgi zimi. Poklical je k sebi Havajca Jima. Naročil mu je naj gre v mesto, kjer naj nakupi hrane, za pomoč pri tvorjenju v hribe pa naj najame nekaj mož. Ko je Jim zajahal konja, mu je major izročil mošnjiček zlata, dovolj zajeten za nakup in hitro potovanje.

Jim se je zgubil v prvem naletavajočem snegu, major pa je zaskrbljeno grbančil čelo: — Dokler se Jim z ostalimi ne vrne, bomo pač morali držati s tem kar imamo. Ni ravno veliko, Jim pa se v metezih lahko zakasni, — je suho obvestil svoje ljudi.

Potem se je zdebil led na potoku. Na delo v potoku ni bilo vredno niti pomisliti. Možje v globeli so se lotili podiranja drevja, zaganja in cepčenja, kajti lesa ne bo nikoli preveč. Minili so tedni, toda Jima s tvorom ni bilo. Skozi reže v stenah iz brun je neusmiljeno vleklo, zaloge so pošle. Možje so bili tako oslabljeni, da so se samo še s težavo premikali na pogradih.

Major je ležal v svoji kamrici in sanjal o zlatih zakladih, ki jih je slutil v zemlji, zdaj pokriti s snegom in ledom. Mu bo usojeno, da jih spravi na sonce?

- 39 -

Poleti leta 1850 je grapa bila prava norišnica. Med kolibami so bili razpeti šotori, povsod kjer je bilo kaj prostora, kjer še niso in kjer so nehali kopati.

Jim je ostal svojemu gospodarju Downiu zvest. Čez dan je spiral zlato, toda našel je še vedno toliko časa, da je kuhal za oba. Včasih je celo lovil ribe in tako obogatil jedilnik. Nekoč, bilo je zvečer, je ujel velikega soma.

— Lepa riba! Tehta štirideset funtov, — je ves vzhičen kazal majorju svoj plen.

Jim se je nemudoma lotil kuhe, vrigel je ribo v kotel, nalil vode, zakuril močan ogenj. Ko pa je bila riba kuhana in je odli vodo, je presenečen zrl v dno kotla. Tam so se svetlikale drobne luskinice zlata. Z izbuljenimi očmi je tekkel obvestit gospodarja.

— O pravljici kuri, ki je nesla zlata jajca sem že slišal. Nikoli pa nisem slišal o ribi, ki bi pričarala zlato v lonec, — je menil star kopač, ki je videl vso zgodbo.

Zlato so marsikdaj odkrili v najbolj neverjetnih okoliščinah. Nekaj takega se je zgodilo nekemu staremu »srečkoviču«. Ljudje so ga videli, kako je poskakoval, zdaj po eni, zdaj po drugi nogi skozi taborišče. Vsi so mislili, da je starina popil preveliko merico ruma. Pa je bil trezen kot riba — kvečjemu pijan od sreče. Dedec je šele prišel v globel. Ko si je postavil šotor in zabil prvi klin v zemljo, ga je zabil naravnost sredi bogatega gnezda zlata.

Na drugi strani reke so tisto poletje nakopali zlata v vrednosti 80.000 dolarjev. Frank Anderson je v tej grapi prvi kopal. Njegove so bile sledi, ki jih je major Downie pred zimo našel. Na pomlad je Anderson spet prišel s tremi svojimi najboljšimi prijatelji. Spet je imel srečo. Na prostoru, nič večjem kot kak predmestni zelenjavni vrt, je nabral zlata za 12.000 dolarjev.

Zdaj je bilo že nemogoče dobiti delavca. Tudi Indijanci niso več hoteli delati za druge. Majorju Downiu so vsi možje, razen Jima, pobegnili že prve dni spomladi. Lepo so počakali lepega vremena na toplem in preskrbljeni. Ljudje, ki so prišli kot najeta delovna sila, so precej pobegnili in začeli na svoje. Človek je sam sebi najbližji, je bilo geslo.

V krajih, ki so bili bogati z najdišči, so začeli omejevati pravice. Nič več ni bilo dovoljeno, da bi vsak kopal kjer je hotel in kakor je hotel. Kopači so iznašli kopaške pravice. Sporazumeli so se, da je vsak smel kopati le na odmerjenem prostoru, na kvadratu, katerega stranice so bile dolge štirideset čevljev. Kdor je hotel dalje, je prodal svojo pravico. Ni bilo redko tako, da je nestrpež po nekaj dneh odnehal in prodal svoj kos zemlje, ko pa je odnesel pete, je že njegov naslednik postal bogataš. Zgodilo se je celo tole:

Kapetan ni hotel verjeti. Most je vojaški objekt in v vsej Nemčiji so vsi mostovi zastraženi, to je splošno znano. Kdor se torej giblje v bližini mostu in celo v vodi, ga osumijo, da ga je hotel minirati.

Častnik z brki se je zavzel za Helgo in prepričal kapetana, da so jo izpustili. Z džipom jo je odpeljal zopet k reki, kjer je pustila obleko. Potrpežljivo je čakal, da se je oblekla, potem pa jo je hotel zapeljati domov.

— Kam?

— Stanujem v Güstnu, lahko pa me zapeljete tudi do tete v Alslebnu.

O tem častnik ni hotel nič slišati. Do Güstna je komaj 15 kilometrov, malenkost. Bil je zelo zgovoren, toda govoril je počasi, da bi ga Helga razumela. Povedal je, da se piše Bob Kelly; da je iz Indiane, star petindvajset let. Na koncu je vprašal, če bi jo lahko še kdaj videl.

— To vendar ne gre!

— Zakaj ne?

Podaril ji je tablico čokolade.

Prhodnji dan zvečer je prišel v zlikani uniformi na obisk h Helginemu očetu. Rekel je, da ga pošilja komanda zavoljo tistega v zvezi z mostom.

— Simpatičen človek, je rekel oče, ko je odhajal.

- 38 -

Ko se je nekega jutra prebudil, si je moral pometi oči, tako so ga zaščemele. Zunaj je razkošno sijalo sonce, s strehe pa so tekli potoki deževnice.

Iz daljave je odmevalo: — Hee. Haloo! Major Downie!

Major je s težavo vstal in se odvlekel do vrat. Ko jih je odprl, se mu je ponudil presenetljiv pogled. Po dolini je jezdil črnolasi

Jim, usta mu je obkrožal širok nasmeh, za njim pa so stopicale tri težko obložene mule, tem pa je sledila skupina razgrajajočih zlatokopov, ki so očitno zavohali, da se v tej globeli nahaja zlato. Zlato v Downievi grapi! Zdaj so tu in mahajo s ponvmi in krampi, na hrbtih pa jim poskakujejo polne vreče hrane in druge potrebne krame.

Majorjeve kolibe so bile kmalu središče novega selišča, imenovanega Downieville. Ustanovitelji naselja niso bili razočarani. Zemlja tod okoli je skrivala zlato. Veliko zlata.

- 40 -

Možak je kopal, ko je prišel mimo novinec in vprašal, če je njegovo polje naprodaj. Vprašani, ki je bil že sit brezuspešnega kovanja, je prodal polje za enako ceno kot je kupil — z lopato vred, ki je bila zasajena v zemljo. Ko pa je novi lastnik za šalo dvignil lopato, bivši lastnik pa še ni bil dobro pospravil denar, se je pod lopato zalesketalo. Novinec je kupil zlato jamo, vredno 7.000 dolarjev, plačal pa je sto dolarjev.

Mnogi kopači so bili zares nestrpni ljudje. Čim so slišali govorico, da je nekje nekdo našel kaj več, so že bili na nogah. Taki kopači so se trudili zdaj tu, zdaj tam. Zivelci so v stalni napetosti.

Ko so se stari kopači odselili iz Downieville, so v kraj prišli Kitajci. Bili so čudoviti, mimi ljudje. Med seboj so bili kot velika družina, na Američane pa so gledali nezaupljivo. Američani so zelo radi prodajali rumenopoltim ljudem polja brez vrednosti, taka, nad katerim so že obupali. Toda Kitajci so delali pridno kot mravlje in bili so potrpežljivi. Zadovoljili so se tudi z zlatim prahom z drobnimi luskinicami. Če so kaj našli, niso zagnali trušča. Mirno so spravili zlato v mošnjičke, mošnjičke pa v skrivne žepe svojih ohlapnih oblek.

Nekateri kraji, kjer so kopali zlato, so imeli kaj čudna imena. »Morilčeva jama« je bilo ime kraju, kjer je nekega kopača oropal in ubil neznanec. »Norčeva grapa« se je imenovala dolinica, kjer je zares znorel mož, ki je po dolgem brezuspešnem kovanju res našel zlato, ki so ga potem pobrali drugi... Ob večerih, ko so si kopači pripravljali večerje, sušili obleke in obutev, so krožile zgodbe, odmevale pesmi, nastale tu — v zlatih rudnikih: Ena je imela tudi takle refren:

Povej, tovariš, kdo si ti!
Cemu ta tvoj skrivnostni molk?
Se v ovčji koži skrivaš, volk?
Si se ves plah na tujem skril,
ker si doma zločin storil?
Povej, tovariš, kdo si ti?

Poletje se je nagibalo v jesen. Vsi belci so zapustili Downieville, le Kitajci so ostali. Ko je prva slana pobelila travnike, so tudi oni odpotovali. Pa ne zaradi bližajoče se zime. Tudi k novim najdiščem ne. Odpotovali so po reki Sacramento v San Francisco in od tam domov. V San Franciscu so ugibali, koliko zlata so rumenci našli v hribih. V enem so si bili edini, da je moralo biti hudirjevo veliko zlata, če so skoporitniki odpotovali na eni najboljsh ladij in to v prvem razredu. Kitajec stori kaj takega le, če je milijonar.

— Ampak Američan! je poudarila mati.

— In kaj potem? Človek se mora znebiti teh nacionalnih predsodkov. Američani so nam bližji kot Angleži. Mnogi izmed njih so nemškega rodu.

Bob sicer ni bil nemškega rodu, toda bil je preudaren in je vedel, kaj hoče. Pogosto je obiskoval Helginega očeta in vsakokrat je našel priložnost, da je Helgi pripovedoval o Ameriki. Postal ji je celo bolj všeč kot Frank.

— Odličan človek je govoril oče. Nič ni imel proti, če sta šla kdaj na sprehod. Materi to seveda ni bilo po volji. Toda v Alslebnu je bila vendar teta, kjer je Helga lahko vedno prespala. Ta okoliščina je prišla hitro do veljave. Bob je namreč peljal Helgo na družabni večer v Quedlinburg, kjer so plesali in pili. Ker je bilo zelo pozno, je v hotelu najel sobo.

Zjutraj se je Helga jokala. — Zakaj jočeš? jo je tolažil Bob. — Saj se bova poročila!

Rekel je še marsikaj sladkega. Na primer, da so nemška dekleta prikupnejša od ameriških in da je zelo vesel, da se bo lahko poročil z Nemko. Tako je Frank hitro zdrsnil v pozabo. Sporazumeli so se, da poroko odložijo za kako leto.

Prihodnjič: TOLMACKA PRI RUSIH

DRUGO BOJIŠČE

Obiski Molotova maja in junija 1942 v Londonu in Washingtonu niso vsebovali samo razgovorov o »načelih medsebojne pomoči proti agresiji«, temveč je sovjetski zunanji minister težil predvsem za tem, da bi se dogovoril o drugem bojišču v Evropi.

Moskva si je prizadevala, da bi iz obiskov Molotova skovala kar največ političnega kapitala. Za ratifikacijo britansko-sovjetskih razgovorov so sklicali 18. junija izredno sejo vrhovnega sovjeta, a sovjetski tisk je že teden dni poprej napovedoval o daljnosežnem pomenu sovjetskih stikov z Britanci in Američani.

Za sovjetske razmere so bili ruski časopisi tega tedna nenavadni: na naslovni strani »Pravde« so lahko videli Molotova in Edna, kako podpisujeta pogodbo, poleg njiju pa Churchilla in Maisekega. Sijaj zasledanja vrhovnega sovjeta — prvega od začetka vojne — je bil v popolnem nasprotju z običajno puščobnostjo Moskve.

Diplomati — med njimi so prišli nekateri nalašč iz Kujbiševa — in člani vlade so se pripeljali v Kremelj s svojimi limuzinami. Med avtomobili je bil celo avtomobil z japonsko zastavo. V nekdanji tronski dvorani, ki so jo po revoluciji povsem prezidali, je bil nad govorniškim odrom Lenin, osvetljen z žarometi. Predsedstvo vrhovnega sovjeta je sedelo na levi, člani vlade na desni; na odru za govorniškimi pultom so sedeli člani politbiroja in nekateri pomembni poslanci.

V dvorani je bilo okoli 1200 sedežev za poslance obeh domov zveznega in narodnostnega sovjeta. Veliko poslancev je prišlo iz najbolj oddaljenih krajev z letalom in v prvi polovici sejne dvorane je bilo dosti živopisnih orientalskih oblačil. Nekateri moski so imeli glave pokrite s pisano vezanimi rutami, mnogi obrazji so kazali azijske poteze. V dvorani je bilo tudi precej vojakov z bleščecimi odlikovanji. Mnogo sedežev pa je bilo tudi praznih, kajti nekateri se seje niso mogli udeležiti v tako kratkem času, drugi pa so bili na bojišču ali so padli.

V dvorani je zagrmelo, ko so vstopali člani obrambnega sveta s Stalinom. Poslanci so ploskali in vzklikali Stalinu, ki je bil v letni uniformi, medtem ko je obrambni svet zasedel sedeže na odru. Stalin je ploskal z drugimi, vstal, kadar so vstali drugi; vmes je sproščeno pošepetal svojim sosedom. Bil je precej osivel in videti nekam manjši.

Prvi je spregovoril Molotov. Na dolgo je pripovedoval o zblizevanjih med Veliko Britanijo in Sovjetsko zvezo, povedal bistvene točke iz dogovora, ki so ga podpisali v Londonu, nato pa je ponovil Stalinove besede, da Sovjetska zveza nima nobenih želja po tujem ozemlju in da si bo skupaj z Veliko Britanijo prizadevala, da »bo preprečila sleherno novo agresijo Nemčije ali katerekoli evropske države, ki bi bila njena zaveznica.« Ta pogodba bo veljala dvajset let in se bo po tem času obnovila.

»Razmeram primerno smo posvetili v Londonu in Washingtonu dosti skrbi drugemu bojišču. Uspehi teh dogovorov so razvidni iz enakoimenskih sovjetsko-britanskih in sovjetsko-ameriških komunikacij. Za narode Sovjetske zveze je to sila pomembno, ker bo začetek drugega bojišča v Evropi odločno prizadel nemške armade na našem bojišču. Upajmo, da bo začel naš skupni sovražnik kmalu čutiti posledice vedno tesnejšega vojaškega sodelovanja treh velesil.«

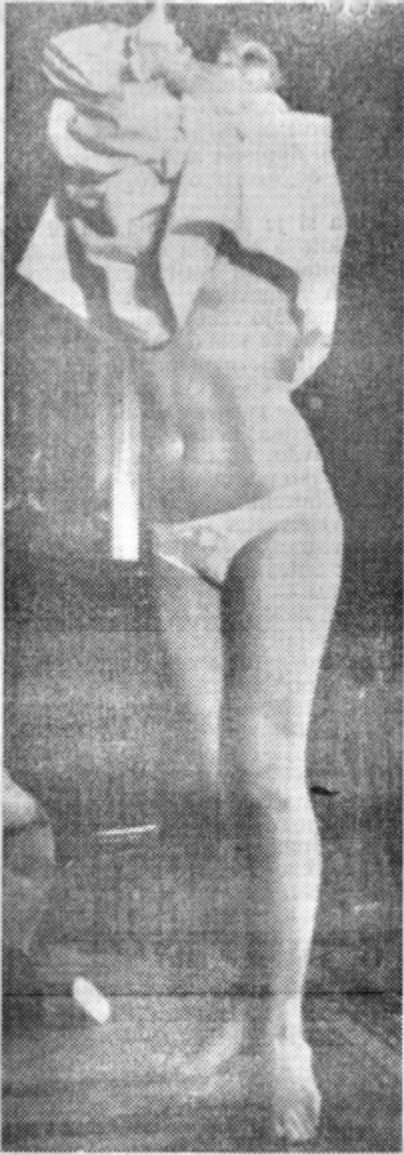
Naslednjega dne je pisalo v »Pravdi«, da so poslanci te besede pozdravili s hrupnim ploskanjem. Toda v resnici ni bilo ravno tako velikega hrupa. Zelo verjetno je beseda »upajmo« učinkovala precej uničevalno, kar je bilo očitno tudi v naslednjih govorih.

Molotov je zaključil svoj govor s prepričevalnimi besedami o skorajšnji zmagi pod zastavami Lenina in Stalina, ki bo sta vodila narode h končni zmagi. Po trinapolurnih govorih so poslanci ratificirali pogodbo, naslednjega dne je zapisal Ehrenburg v »Pravdi« negaj ganljivih odstavkov o Londonu. Začeli so se tedni zblizevanja med Sovjetsko zvezo in Veliko Britanijo. Toda kmalu se je vnel oster spor zaradi drugega bojišča.

Prihodnjič: BITKA ZA SEVASTOPOL

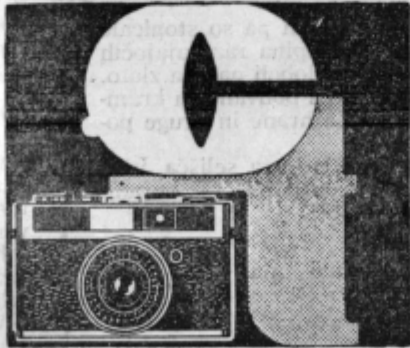
GOLOTA IN UMETNOST

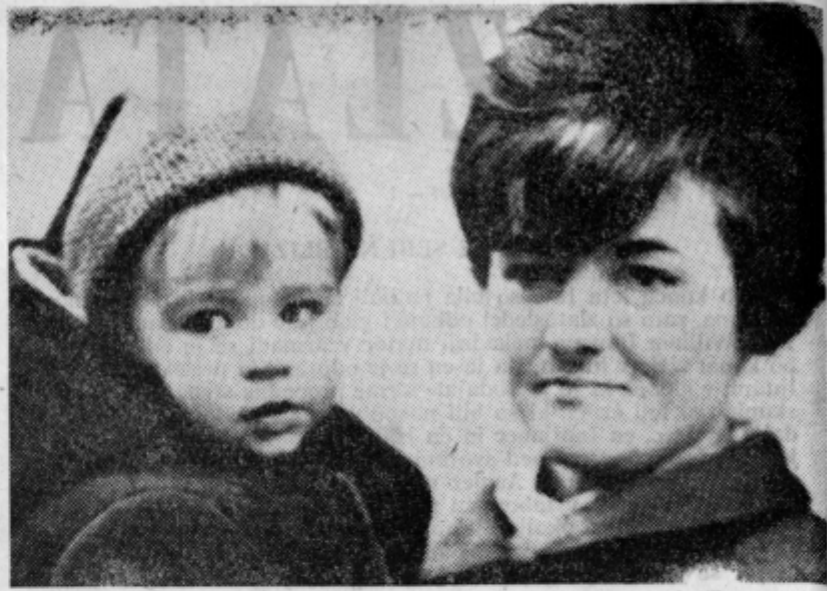
V RESNEM MUNCHENSKEM KOMORNEM GLEDALIŠČU NASTOPA HANNELORE ELSNER V NEKI SCENI TUDI TAKOLE. NASLOV IGRE JE »TANGO«. DELO POLJAKA MROZEKA. NASTOPA, KOT TERJA AVTOR, NE ZA KULISAMI KOT CE BI, TEMVEČ TAKO KOT...

TOLE SLIKO JE SEVERNOVIETNAMSKI PREMIER HO SI MINI TAKOLE KOMENTIRAL: SLIKA JE SIMBOL. MALO VIETNAMSKO LJUDSTVO BO KONČNO PREMAGALO MOČNO ZDA.

MICHELE RAY JE BILA NEKOČ MANEKENKA, TODA POKLIC SE JI JE ZDEL TAKO DOLGOCASEN, DA JE OBRNILA MODI HRBET. MICHELE JE POSTALA NOVINARKA IN SLA NARAVNOST V VIETNAM, KJER JE DRZNO VTIKALA SVOJ NOS V NAJBOLJ VROČE SITUACIJE. ZDAJ JE POGRESANA. NASLI SO NJEN AVTO, NJE PA NE. KOT DOMNEVAJO, JE UJETNICA VIETNAMSKIH PARTIZANOV... MORDA PA JE SAMA HOTELA VIDETI VOJNO TUDI Z ONE STRANI?

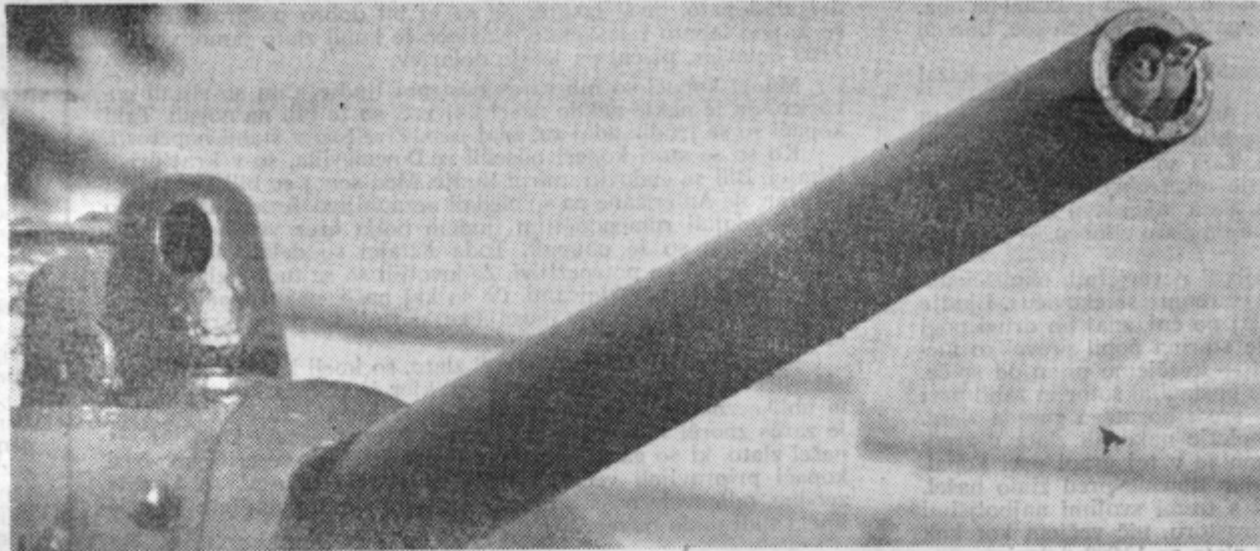

AMERIKA IMA SPET SVOJ SKANDAL. KATE PRUTTING JE POSTALA MATI S POMOČJO MEDICINE — Z UMETNO OPLODITVIJO. NJEN MOZ, DR. PRUTTING, KI DOBRO VE, DA SOPROGA »TISTEGA« MOSKEGA SPLQH NE PO-

ZNA, KI TUDI DOBRO VE, DA JE RADIOAKTIVNO ZRACENJE PRED LETI UNICILO NJEGOVO SPOSOBNOST — PA JE VSEENO VLOZIL ZOPER ZENO LOCITVENO PRAVDO — ZARADI NEZVESTOBE.

TAKO V TEATRU...

KAKO LEPO BI BILO, CE BI V VSEH TOPOVSKIH CEVEH SVETA GNEZDLI PTICI IN BI SE JIM NE BILO TREBA BATI ZA »STANOVANJE«. POSNETEK JE DETALJ SPOMENIKA RDECI ARMADI V BERLINU.

IZPOLNJEVANKA

1									
2									
3									
4									

Prvi opis velja za besede od začetka lika do debelejšje navpičnice, drugi od te do konca lika, tretji pa skozi ves lik.
1. Domača žival — ime rimskega cesarja Aurelia — vrsta smučarskega lika.
2. Slovenski celovečerni film — svetovno znana špijanka — puščava v Južni Afriki.
3. Dalmatinsko moško ime — denarna enota v Saudovi Arabiji — gradivo.

4. Zahodna veja starih Slovanov — vrtna hišica — zelo urna žival; ki živi po afriških stepah in v Aziji. Na označenih poljih dobiš znanega francoskega komika (Jacques).

IZLOČILNICA

Od vsake države izloči eno znamko avtomobila, ki ne spada k navedeni državi. Začetnice »sviljivce«, brane po vrsti navzdol, dajo jugoslovansko tovarno motornih vozil.
ANGLIJA: Jaguar, Tatra, Vauxhall, Cooper.
FRANCIJA: Citroen, Latil, Renault, Oliver.
ITALIJA: Morris, Lancla, FIAT, Masserati.
ZAH. NEMCIJA: OM, Opel, Porsche, Borgward.
ZSSR: Veločka, GAZ, Saab, Moskvič.

Bil je toliko pravičen, da se mu niso upali zaupati funkcije.
Tudi takšna naključja so: če se nekdo ne more vriniti, pusti, da ga izberejo.
Stalni nasmešek kaže lepe zobe, ne vedno dober značaj.
Papige najmanj tvegajo.
Neposlušni bedak naredi manj zla kot poslušni modrec.

Z oslom je laže voziti kot s tigrom.
*
V sili spoznaš prijatelja, v blagostanju prijateljico.
*
Mnogo ljudi se sili v prve vrste — zlasti če nastopi umik.
*
Največ nerod se izgovarja na slabo orodje.

MAGICNI KVADRAT
Vodoravno in navpično: 1. ni pameten je..., 2. izbrana družba, 3. naša denarna enota, 4. naskok, naval, 5. mera za zlato.

	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					

PRVA DAMA PARDON. PRVA TOVARISIČA NA KITAJSKEM. MAOČETUNGOVA SOPROGA JE SIVA EMINENCA »RDEČE GARDE«. NEKOČ JE O MAOVI REKLA ŽENA PREDSEDNIKA VLADE, DA JE POPADLJIVA TIGRICA. ZDAJ PA JE TA TO TUDI DOKAZALA. KO SO NAPADLI PREDSEDNIKA KITAJSKE VLADE, JE SKUSALA NJEGOVA SOPROGA NAREJITI SAMOMOR. ZLOMILA SI JE NOGO, ALI KOT JE PRIPOMNILA MAOVA, DA SI JE POLOMILA PASJE TACE. PAČ KITAJSKI JEZIK NA VISOKI RAVNI.

**ČITAJTE
CELJSKI
TEDNIK!**

... KOT PRI FILMU

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor. GLAVNI UREDNIK Tone Skok. ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na občini, Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih, IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje, TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tujina 40 (400). TEKOCI RAČUN: 907-3-773. TELEFONI: EPP 30-85; NOVINARJI: 22-34, 23-32; MALI OGLASI IN NAROČNINE 31-05; RADIO: 20-09.